

Eesti Arstiteadusüliõpilaste Seltsi, Eesti Nooremarstide Ühenduse, Eesti Arstide Liidu ja Eesti Õdede Liidu seisukoht tervishoiuasutuste töökeelest

Vastu võetud: 25.04.2026

Kehtiv kuni: 25.04.2031

Koostanud: Abiarstinduse projekt, Eesti Nooremarstide Ühendus ja Eesti Arstide Liit

Vastutav koostaja: Anette Remmelg

Probleemi kirjeldus

Käesolev dokument väljendab Eesti Arstiteadusüliõpilaste Seltsi (EAÜS), Eesti Nooremarstide Ühenduse (ENÜ), Eesti Arstide Liidu (EAL) ja Eesti Õdede Liidu (EÕL) seisukohta tervishoiuasutustes kasutatava töökeele osas.

Eesti Vabariigi riigikeel on eesti keel. Selle kasutamine ametiasutustes ja tööalases suhtluses on seadusest tulenev ning peaks olema loomulik ja iseenesestmõistetav. Tervishoid on valdkond, kus selge ja üheselt mõistetav kommunikatsioon on patsiendiohutuse ja ravikvaliteedi seisukohalt kriitilise tähtsusega. Lisaks tagab see turvalisema, toetavama, kaasavama ja efektiivsema töökeskkonna.

Viimaste aastate jooksul on tervishoiutöötajate vahel kerkinud esile keelebarjääri probleem, mille korral kasutatakse töökeskkonnas tööülesannete täitmisel vene keelt, mis ei ole kõigile noortele tervishoiutöötajatele ja -tudengitele arusaadav. Selline praktika võib mõjutada nii töökorraldust, töökeskkonda kui ka patsiendile osutatava abi kvaliteeti.

Tervishoius toimub suur osa kriitilisest infovahetusest suuliselt: patsiendi seisundi arutelud, vahetuste üleandmine, raviplaanide kooskõlastamine ning igapäevane töökorraldus. Kui see suhtlus toimub keeles, mida kõik osapooled ei valda, võib oluline info jääda edastamata või valesti mõistetuks. Sellest tulenevalt suureneb ravivigade ja arusaamatuste risk, mis võib ohustada patsientide turvalisust.

Lisaks mõjutab keelebarjäär oluliselt töökeskkonda. Tervishoid on oma olemuselt kõrge stressitasemega valdkond, kus toimiv meeskonnatöö ja vastastikune usaldus on hädavajalikud. Kui osa töötajatest jääb keele tõttu kollektiivsest suhtlusest kõrvale, võib see tekitada pingeid, vähendada kuuluvustunnet ning mõjutada töötajate rahulolu ja püsimist erialal.

Eestis omandatakse tervishoiualast kõrgharidust eesti keeles. Samuti kehtestab keeleseadus tervishoiutöötajate eesti keele oskuse nõuded. Keeleseaduse § 23 lg 4 alusel välja antud määrus sätestab, et hooldustöötajad peavad valdama eesti keelt vähemalt B1-tasemel, ämmaemandad ja õed B2-tasemel ning arstid C1-tasemel (Riigi Teataja, 2011). Seetõttu on põhjendatud ootus, et tööalane suhtlus Eesti tervishoiuasutustes toimub eesti keeles.

Oluline on rõhutada, et antud seisukoht puudutab eelkõige tööalast suhtlust – patsiendiga seotud info edastamist, töökorraldust ning kolleegidevahelist professionaalset kommunikatsiooni.

Seisukoht

Eesti Arstiteadusüliõpilaste Selts, Eesti Nooremarstide Ühendus, Eesti Arstide Liit ja Eesti Õdede Liit (EÕL) seisavad selle eest, et Eesti tervishoiuasutustes peab töökeel olema eesti keel, sest tööalane suhtlus peab olema kõigile kolleegidele arusaadav. Keelebarjääri vähendamine soodustab turvalisemat, toetavamat, kaasavamamat ja efektiivsemat töökeskkonda. Ühine töökeel tagab patsiendiohutuse ja ravikvaliteedi standardid.

Kutsume üles tervishoiuasutusi, erialaorganisatsioone, haridusasutusi ja teisi valdkonna osapooli:

- kujundama selged seisukohad, mis seisavad tervishoius eesti keele kasutamise eest tööalases suhtluses;
- tõstma oma asutustes ja organisatsioonides teadlikkust seadusest tulenevatest keelenõuetest;
- tagama, et tervishoiusektori töökuulutustel ei oleks võõrkeele nõuded kohustuslikud ja tööle võtmisel hinnatakse eesti keele nõutava taseme olemasolu;
- Leidma vahendeid ja püsivat tuge kõigi tasemete töötajate eesti keele oskuse arendamiseks juhul, kui see ei ole piisav tööülesannete täitmiseks.

Viited

- Ametniku, töötaja ning füüsilisest isikust ettevõtja eesti keele oskuse ja kasutamise nõuded. Vabariigi Valitsus. RT I, 23.04.2013, 11.
<https://www.riigiteataja.ee/akt/123042013011>